Nyhedsbrev. Januar 2021.

Hold da op. Sikke et år vi har lagt bag os. Ja, det bedste man kan sige om 2020 er vel netop, at det er gået. Hvis altså så bare at fortrædelighederne kunne holde op. Men lige netop det er der jo ikke nogen umiddelbar udsigt til. Måske næsten tværtimod, kunne man vel næsten fristes til at sige. Og så må vi vel retfærdigvis skynde os at sige, at vi her i Enø Lejrens Venneforening er kommet ganske smertefrit udenom de restriktioner, som skaber store problemer mange andre steder i det øvrige samfund.

Vi nåede sidste år at få afholdt både en vinterfrokost for de frivillige i januar og en generalforsamling i februar, inden det hele lukkede ned. Men så var det ved at være slut. Så lukkede pandemien for store dele af samfundet. Og dermed også for aktiviteterne i Venneforeningen.

Bortset fra et enkelt aflyst bestyrelsesmøde så betød det, at arbejdsdage eller aktivitetsdage blev aflyst på stribe foråret igennem. Forårsfest og hornfiskedag måtte også aflyses. Og i stedet for at lukke lejren op, og byde velkommen som vi plejer, så måtte vi lukke ned og dreje nøglen til de indendørs sheltere af hensyn til den eventuelle smittefare. Ekstra ærgerligt – fordi vi godt kunne forudse, at diverse rejserestriktioner ville få endnu flere til at søge Enø Lejren. Og den forudsigelse viste sig da også at holde stik. Besøgstallet i lejren er nærmest eksploderet.

En tendens, der mildt sagt ser ud til at fortsætte. En melding fra den første lørdag i det nye år lød på, at der i løbet af en times tid havde været omkring tyve besøgende i lejren. Det er kort sagt blevet mere end ualmindeligt populært at gøre lejren til målet for en udflugt, hvor man så typisk bruger lidt tid på at sidde ude ved klinten, inden turen går tilbage mod parkeringspladsen. Det er jo da i hvert fald værd at glæde sig over.

En stille morgen ved klinten.

Brænde, der blev doneret af Niels Jensen Cypresvænget.

Og retfærdigvis har det jo heller ikke være ren elendighed alt sammen. Vi har i løbet af det forgangne år fået løst mange af de praktiske og påtrængende opgaver. Pandemi eller ej – så gnaver tidens tand i gamle bygninger. Og der skal hele tiden holdes ved lige og repareres. Ligesom arbejdet med at rydde op, vande nyplantede frugttræer i sommervarmen og stabling af brænde til bålet naturligvis ikke klarer sig af sig selv. Desuden er diverse tiltag på det mere organisatoriske plan også fortsat. Lad os i den forbindelse bare nævne arbejdet med formidlingsrummet og forberedelserne til den historiske formidling. Og så ligger der allerede nu ansøgninger om tilladelse til opførelse af udendørs shelter og multtoilet og afventer forhåbentlig godkendelse hos de relevante myndigheder.

Og så lykkedes det i slutningen af august endnu en gang at få trommet folk sammen til en sommerfest med både mad over bål, pølser på grill og endnu et hyggeligt besøg af vore spillemænd, der endnu en gang skabte hygge i lejren med deres folkelige optræden.

Det praktiske og det organisatoriske arbejde fortsætter naturligvis på livet løs, lige så snart myndighederne slækker lidt på bremsen med henstillinger om forsigtighed. Da en stor del af det praktiske arbejde i sagens natur foregår i fri luft og med muligheden for at holde en fornuftig

afstand. Anderledes usikkert ser det ud med planlagte arrangementer som januars vinterfrokost for de frivillige og – mere alvorligt – den årlige generalforsamling. Begge dele skydes foreløbig til marts. Vi vender selvfølgelig tilbage med relevante datoer og tidspunkter, lige så snart det er faldet på plads.

Bærrene venter på fugle fra nord.

Og så ellers en stor hilsen fra bestyrelsen i Enø Lejrens Venneforening med håbet om en rigtig god sommer – og en kommende sæson i det hele taget.